

gjorte Forslag af den omhandlede Indtægt skulde svares fuld Skat til begge Communer, ligesom der ogsaa er den Forskjel, at Bestemmelsen i Krigsskatsloven kun angaaer Embeder og Bestillinger, som alene vedkomme Erhvervscommunen selv. Foruden at det vilde være ligesaa ubilligt som exceptionelt, at en Person af samme Indtægt skulde svare fuld Skat til to Communer, vilde det ei heller lade sig gøre at give en saadan Bestemmelse for Kjøbenhavn alene, hvorved de andre Communer vilde blive præjudicerede. Dette Forslag har ogsaa Borgerrepræsentantskabet modsat sig.

Derimod har Borgerrepræsentantskabet med Magistraten været enigt i at foreslaae nogle Forandringer i Lovens §§ 13, 14 og 17.

Den foreslaaede nye § 13 gaaer ud paa:

1) at Vigningscommissionen, istedenfor til Skatteyderne at omsende Blanketter til Selvangivelse, kun ved en offentlig Bekjendtgørelse skal opfordre dem til at benytte Selvangivelse og derved, tillige meddele dem, naar og hvor saadanne Blanketter kunne afhentes;

2) at Vigningscommissionen, uden nogen forudgaaet Conference med de Skatteydere, der selv have angivet deres Indtægt, men hvis Angivelse findes for lav, strax skal anslaae samtlige Skatteyders Indtægt og først, naar den hele Vigning er fuldstændt, meddele de Raagjældende, der have angivet deres Indtægt, at deres Angivelse er fundet for lav, tilligemed Oplysning om, til hvilket Beløb den har anslaaet deres Indtægt. Er en Person, der selv har angivet sin Indtægt, da utilfreds med Ansættelsen, vilde de almindelige Bestemmelser i Lovens §§ 18 og 19 om yderligere Underfogelse, Kjendelse af Vigningscommissionen og Appel til Overvigningscommissionen komme til Anvendelse.

Disse Forslag ere navnlig motiverede deels ved det ringe Udbytte, den omhandlede Conference med vedkommende Skatteydere har givet, deels ved Hensynet til den af Forslaget resulterende Tidsbesparelse, hvorved vilde vindes, at de i den indeholdte Frist, saaledes som foreslaaet, kunde sættes tidligere, end nu er Tilfældet, og at det hele Vigningsarbejde altsaa kunde begyndes tidligere, saaledes at Kommunen tidligere, end det hidtil har været muligt, vilde

kunde faae 1ste Quartals Skatter opkrævede, ligesom Skatteyderne vilde blive befriede for den Ulempe at betale Skatter for to Quartaler med et kortere Mellemrum end det ved Loven tilsigtede.

Den foreslaaede Forandring i Lovens § 14, hvori indeholdes Regler for Medsættelse af Indkomstskatten for Skatteydere paa Grund af særlige Forhold, bestaaer kun i, at den der nævnte Frist, inden hvilken Begjæring om Medsættelse skal indgives, som Consequens af den nye § 13 er sat tidligere.

Den Forandring, der foreslaaes foretaget i Lovens § 17, hvorefter der ved Trykken skal offentliggøres en Fortegnelse over samtlige Skatteydere og den Indtægt og Indkomstskat, de ere ansatte til, gaaer ud paa, at bemeldte Fortegnelse, istedenfor at trykkes og være til Salg, kun fremlægges til almindeligt Eftersyn, efterat det Fornødne herom er offentliggjort.

Et Fleertal af Magistraten, fra hvilket dette, af Repræsentantskabet tiltraadte Forslag er udgaaet, har til Støtte for samme anført, at den trykte Fortegnelse formeentlig ikke har stiftet stor Nytte, idet den meest læses af Nysgjerrighed og criticeres uden Kjendskab til Forholdene, men at den derimod har stiftet megen Skade ved dens Tilgjængelighed for Uvedkommende og dens Indholds Offentliggørelse gennem Pressen. Et Mindretal af Magistraten har derimod gjort den Anskuelse gjældende, at den trykte Fortegnelse har gjort sin Nytte, og at den Omfindtlighed, der mulig har vakt Misnoje med den, og som vistnok alt er begyndt at tabe sig, ikke fortjener noget Hensyn, ligesom Offentliggørelsen i Bladene navnlig af store Skatteyders Indtægter formeentlig ikke vilde udeblive, hvorfor Mindretallet formener, at den trykte Fortegnelse bør bibeholdes.

Efter Alt, hvad der ovenfor er udviklet, maa Ministeriet for det Første finde det klart, at der ikke endnu bør foretages nogen Forandring i de i Lovens §§ 2, 3 og 11 indeholdte Bestemmelser. Hvad dernæst angaaer de i Forslag bragte Forandringer i Lovens øvrige Indhold, maa Ministeriet, efter hvad ovenfor er bemærket, ligeledes bestemt være imod den af Magistraten til Lovens § 6 foreslaaede. Hvad endelig angaaer de For-